

Arrest

nr. 226 456 van 23 september 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. HENRION
Place de L'Université 16/4
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 11 februari 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 januari 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 juni 2019 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 5 juli 2019.

Gelet op de beschikking van 7 augustus 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 september 2019.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat D. UNGER *loco* advocaat V. HENRION.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

"1. Verzoeker dient beroep in tegen de beslissing "niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat)" genomen door de commissaris generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6 §3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling die al dergelijke bescherming heeft gekregen in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren, tenzij hij elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend.

2. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 27 december 2017 de vluchtelingenstatus verkregen heeft in Griekenland met een daaraan gekoppelde verblijfstitel geldig tot 4 januari 2021. Deze vaststelling wordt door verzoeker niet betwist. Wel wijst verzoeker er op dat hij intussen Griekenland verlaten heeft en dat het document vervat in het administratief dossier geen garantie biedt over het feit dat de geldigheid van zijn verblijfstitel niet in gevaar is gezien zijn vertrek uit Griekenland en zijn lange afwezigheid.

De Raad merkt op dat er een onderscheid gemaakt dient te worden tussen de internationale beschermingsstatus enerzijds en de daaraan gekoppelde verblijfstitel anderzijds. Dat zulk een onderscheid immers weerklank vindt in het vigerende EU-acquis, waar richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna. Kwalificatierichtlijn), waaruit blijkt dat de verleende beschermingsstatus onverkort blijft gelden zolang er een nood is aan bescherming en slechts in uitzonderlijke, limitatief bepaalde omstandigheden kan worden ingetrokken of beëindigd. Verzoeker brengt geen concrete gegevens of verifieerbare elementen bij die aantonen dat er sprake zou zijn van een intrekking of opheffing van de hem verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin.

In het licht van de internationale bescherming die verzoeker in Griekenland werd verleend en rekening houdend met zijn nog steeds geldige verblijfsvergunning die hieraan verbonden is, is er niets dat verzoeker verhindert om toegang te verkrijgen tot het Griekse grondgebied, en om er de hem verleende bescherming evenals de daaraan verbonden rechten te genieten. In casu blijkt immers dat verzoeker de vluchtelingenstatus werd verleend door de bevoegde Griekse instanties sinds 27 december 2017 en dat de hieraan gerelateerde verblijfsvergunning geldig is tot 4 januari 2021. Dat zijn verblijfstitel niet meer zou geldig zijn omdat hij Griekenland heeft verlaten, wordt niet ondersteund door objectief verifieerbare informatie waardoor dit niet meer dan een blote bewering blijft.

3. Uit de bestreden beslissing blijkt dat in voorliggend geval, na individueel en inhoudelijk onderzoek van het geheel van de elementen die voorliggen, kan worden vastgesteld dat verzoeker persoonlijk niet concreet aannemelijk heeft gemaakt dat de bescherming die hem in Griekenland verleend werd ontoereikend zou zijn, noch dat verzoeker een gegronde vrees in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op het lijden van ernstige schade kan doen gelden ten overstaan van Griekenland.

Verzoeker herhaalt zijn eerder afgelegde verklaringen met betrekking tot zijn levensomstandigheden in Griekenland en verwijst in het verzoekschrift naar landeninformatie en naar getuigenissen van inwoners in Griekse vluchtelingenkampen. De Raad merkt op dat landeninformatie weliswaar een belangrijk aspect kan vormen bij de globale beoordeling van het verzoek om internationale bescherming, doch zulk een informatie an sich volstaat niet om a priori te besluiten dat de geboden bescherming in hoofde van eenieder die in Griekenland internationale bescherming werd verleend, niet langer effectief of toereikend zou zijn. Het komt aan verzoeker toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat hij zich kan beroepen op de bescherming die hem in Griekenland verleend werd, te weerleggen. Uit de bestreden beslissing blijkt echter dat in voorliggend geval, na individueel en inhoudelijk onderzoek van het geheel van de elementen die voorliggen, kan worden vastgesteld dat verzoeker persoonlijk niet concreet aannemelijk heeft gemaakt dat de bescherming die hem in Griekenland verleend werd ontoereikend zou zijn, noch dat verzoeker een gegronde vrees in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op het lijden van ernstige schade kan doen gelden ten overstaan van Griekenland. Verzoeker slaagt er niet in een ander licht te werpen op de vaststellingen in de bestreden beslissing, nu hij niet verder komt dan het herhalen van zijn verklaringen afgelegd voor het CGVS en het tegenspreken van de gedane bevindingen, waarmee hij echter de gedane vaststellingen niet weerlegt noch ontkracht.

Verzoeker hekelt dat hij 'slechts' twee uur werd gehoord, doch uit nazicht van de notities persoonlijk onderhoud stelt de Raad vast dat verzoeker, in tegenstelling tot wat hij lijkt voor te houden in het verzoekschrift, tijdens het gehoor wel degelijk voldoende de kans heeft gekregen om zijn vluchtmotieven

toe te lichten. De duur van het gehoor maakt hierbij geen indicatie uit van de grondigheid en volledigheid ervan. De Raad benadrukt dat het aan verzoeker zelf is om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat het Commissariaat-generaal kan beslissen over zijn verzoek om internationale bescherming. Er mag van verzoeker worden verwacht dat hij de kansen die hij krijgt om zijn nood aan bescherming toe te lichten, aangrijpt. Aan het einde van het gehoor werd aan verzoeker ook expliciet de vraag gesteld of hij nog iets wenste toe te voegen, wat verzoeker echter nagelaten heeft te doen (notities persoonlijk onderhoud 14 januari 2019, p. 10). Verzoeker toont evenmin concreet aan welke elementen of gegevens tijdens het persoonlijk onderhoud niet of onvoldoende aan bod zouden zijn gekomen, noch specificeert hij welke bijkomende vragen zijn inziens nog gesteld hadden moeten worden, noch toont hij aan hoe dit van invloed zou zijn geweest op de bestreden motivering en beslissing.

Dat de levensomstandigheden in Griekenland moeilijk zijn, betreffen problemen van louter socio-economische aard dewelke niet vallen onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op voorgaande toont verzoeker niet concreet aan dat hij daadwerkelijk verhinderd was om in Griekenland in zijn elementaire levensbehoeften te voorzien of om er aanspraak te kunnen maken op bepaalde basisvoorzieningen. Bovendien heeft verzoeker evenmin op concrete wijze aannemelijk gemaakt dat hij er moeilijkheden of incidenten met de daar aanwezige autoriteiten, overheden of burgerbevolking heeft gekend die kunnen worden aangemerkt als daden van vervolging of ernstige schade.

4. Gelet op het voorgaande lijkt verzoeker geen elementen naar voren te brengen waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend in Griekenland."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, §2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, §2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. Ter terechtzitting, alwaar verzoekende partij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 27 juni 2019, voert verzoekende partij aan dat de feiten die zij aangehaald heeft over haar verblijf in Griekenland aanvaard worden omdat Griekenland een EU-land is; maar in een derde land zouden deze feiten/levensomstandigheden gezien worden als onmenselijk en vernederend. Verzoekende partij wijst erop dat zij in Griekenland geen bescherming kan/kon krijgen van de Griekse autoriteiten en dat zij dit concreet heeft toegelicht tijdens het gehoor. Verzoekende partij wijst erop dat de concrete omstandigheden en ervaringen die zij heeft toegelicht bevestigd worden door de

verschillende rapporten over vluchtelingen en asielzoekers in Griekenland. Verzoekende partij is niet akkoord dat zij niet de mogelijkheid heeft gehad dat haar verzoek om internationale bescherming in België ten gronde werd onderzocht. Voor het overige wordt verwezen naar het verzoekschrift en het gehoor.

Met haar algemene opmerking dat de feiten die zij aangehaald heeft over haar verblijf in Griekenland aanvaard worden omdat Griekenland een EU-land is; maar in een derde land zouden deze feiten/levensomstandigheden gezien worden als onmenselijk en vernederend, weerlegt noch ontkracht verzoekende partij de vaststellingen uit de bestreden beslissing en de beschikking.

Verzoekende partij kan niet worden gevolgd waar zij stelt dat zij in Griekenland geen bescherming kan/kon krijgen van de Griekse autoriteiten en dat zij dit concreet heeft toegelicht tijdens het gehoor. De Raad wijst dienaangaande naar hetgeen de commissaris-generaal in de bestreden beslissing heeft vastgesteld: *“U haalt aan dat u Griekenland hebt verlaten omdat er geen studie- en werkmogelijkheden waren, omdat er geen eten was en omdat u lastiggevallen werd door andere kampbewoners.*

Het gebrek aan studiemogelijkheden zou de belangrijkste reden zijn geweest waarom u Griekenland verliet. U wilde immers eerst en vooral onderwijs volgen, hetgeen u niet aangeboden werd door de Griekse staat. U relativeerde deze uitspraken even later echter, en gaf aan dat er eigenlijk gratis taalcursussen waren in het centrum van Athene. U moest wel zelf uw treinticket betalen, hetgeen u eigenlijk wel kon doen met het zakgeld dat u kreeg. Maar u koos ervoor om dat zakgeld niet te investeren in uw scholing. In plaats daarvan spaarde u dat geld om uw verdere reis naar België te financieren (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6). In casu ligt deze moeilijkheid om onderwijs te volgen aldus niet aan de Griekse staat maar aan uw eigen onwil om in Griekenland te blijven.

Uw bewering dat er geen werkmogelijkheden zijn in Griekenland, dient ook gerelativeerd te worden. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u geen serieuze poging hebt gedaan om werk te zoeken. U hebt evenmin een ernstige poging gedaan om de taal te leren. Bij uw aankomst in Griekenland zou u aan de andere bewoners in het vluchtelingenkamp gevraagd hebben of er werk was voor u (CGVS p. 7). Ze zouden u geïnformeerd hebben dat er geen werk was. Behalve deze keer, zou u geen enkele poging hebben gedaan om grondig naar werk te zoeken. Evenmin hebt u een serieuze poging gedaan om de Griekse taal te leren. Dat u dan al zeer snel beslist dat er in Griekenland geen werkmogelijkheden zijn voor u, kan aldus niet serieus worden genomen. Dat u al vanaf het begin niet de intentie had om in Griekenland te blijven en daarom geen enkele investering hebt gedaan om zich daar verder te ontwikkelen, is duidelijk en werd door u ook bevestigd. U vertelde immers al bij uw aankomst aan de Griekse politie dat u daar niet wilde blijven (CGVS p. 9). Hieraan dient te worden toegevoegd dat u het vertrouwen van de Griekse autoriteiten hebt misbruikt door valse verklaringen af te leggen met betrekking tot uw leeftijd. U verklaarde daar immers minderjarig te zijn, geboren op 1 juli 2000. Bij uw aankomst in België gaf u aan geboren te zijn op 30 juni 2002, dus nog twee jaar jonger dan u aangaf in Griekenland. Bijgevolg werd er door de dienst voogdij een leeftijdsonderzoek verricht waarbij geconcludeerd werd dat u een leeftijd heeft ouder dan 18 jaar waarbij 20.5 jaar met een standaarddeviatie van twee jaar een goede inschatting is. Geconfronteerd met deze resultaten tijdens uw onderhoud op het CGVS bleef u volhouden dat u minderjarig was, u baseerde zich voor uw leeftijd op de verklaringen van uw moeder, en gaf u de schuld aan de tolk in Griekenland die een verkeerd geboortjaar zou hebben opgeschreven (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 2). Nadat u aan uw medewerkingsplicht werd herinnerd, gaf u uiteindelijk toe inderdaad gelogen te hebben over uw leeftijd om beter aanspraak te kunnen maken op een statuut (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 2-3).

Bovendien verzweeg u in België aanvankelijk uw verblijfsstatuut uit Griekenland (Verklaring DVZ, vraag 22, p. 9). Terwijl u bij uw aankomst in België verklaarde dat u niet wist of u in Griekenland erkend was of niet, uw advocaat zou immers alles zelf geregeld hebben zonder uw medeweten (Verklaring DVZ p. 9), deelde u op het CGVS mee dat u wel wist dat u erkend was in Griekenland en dat u uw verblijfspapieren in Griekenland achterliet, hetgeen nogmaals uw laag geloofwaardig profiel bevestigt (CGVS p. 6, 8).

Verder haalde u problemen aan die u had met de andere kampbewoners in Griekenland. Zo zou u een keer beroofd zijn in het kamp. U zou dit incident gerapporteerd hebben aan de politie die uw klacht zou hebben geregistreerd en daarna heeft aangegeven dat ze de daders niet kon vinden. Dat de Griekse politie u in dit geval niet kon helpen om de daders te vinden mag echter niet tot de conclusie leiden dat de Griekse politie systematisch niet in staat is om de ingezetenen te beschermen, of de wil hiertoe niet

zou vertonen. Dat alle dieven altijd en overal geïdentificeerd en vervolgd zullen worden, is niet realistisch en kan door geen enkele lidstaat van de EU beloofd worden.

Voorts gaf u aan dat u geforceerd werd door een andere kampbewoner om voor hem drugs te verkopen en in zijn opdracht mensen in elkaar te slaan. Verdere bevraging omtrent dit feit liet echter blijken dat u deze taken uiteindelijk niet hebt uitgevoerd en dat uw weigering dit te doen toch geen negatieve gevolgen voor u heeft gekend. Bovendien had u de mogelijkheid om dit te rapporteren aan de politie, hetgeen u ook naliet te doen (CGVS p. 8).

Ten slotte haalde u ook aan dat er geen eten was in Griekenland, een bewering die u even later tegensprak door te zeggen dat u zowel in Lesbos als in Athene wel te eten kreeg (CGVS p. 7).

De bovenstaande redenen die u aangaf om niet te willen terugkeren naar Griekenland maken aldus geen gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade uit. De bovenstaande moeilijkheden waarmee u te maken zou hebben bij uw terugkeer in Griekenland bereiken evenmin het niveau van 'severity' die door artikel 3 van het EVRM wordt vereist. Bovendien betreft het vooral problemen die u kende toen u in Moria verbleef, dus vooraleer u de status van erkende vluchteling kreeg (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 8)." Verzoekende partij weerlegt noch ontkracht deze vaststellingen.

Waar zij er verder op wijst dat de concrete omstandigheden en ervaringen die zij heeft toegelicht bevestigd worden door de verschillende rapporten over vluchtelingen en asielzoekers in Griekenland, wijst de Raad op de grond in de beschikking waar als volgt wordt gesteld: "Verzoeker herhaalt zijn eerder afgelegde verklaringen met betrekking tot zijn levensomstandigheden in Griekenland en verwijst in het verzoekschrift naar landeninformatie en naar getuigenissen van inwoners in Griekse vluchtelingenkampen. De Raad merkt op dat landeninformatie weliswaar een belangrijk aspect kan vormen bij de globale beoordeling van het verzoek om internationale bescherming, doch zulk een informatie an sich volstaat niet om a priori te besluiten dat de geboden bescherming in hoofde van eenieder die in Griekenland internationale bescherming werd verleend, niet langer effectief of toereikend zou zijn. Het komt aan verzoeker toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat hij zich kan beroepen op de bescherming die hem in Griekenland verleend werd, te weerleggen. Uit de bestreden beslissing blijkt echter dat in voorliggend geval, na individueel en inhoudelijk onderzoek van het geheel van de elementen die voorliggen, kan worden vastgesteld dat verzoeker persoonlijk niet concreet aannemelijk heeft gemaakt dat de bescherming die hem in Griekenland verleend werd ontoereikend zou zijn, noch dat verzoeker een gegronde vrees in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op het lijden van ernstige schade kan doen gelden ten overstaan van Griekenland. Verzoeker slaagt er niet in een ander licht te werpen op de vaststellingen in de bestreden beslissing, nu hij niet verder komt dan het herhalen van zijn verklaringen afgelegd voor het CGVS en het tegenspreken van de gedane bevindingen, waarmee hij echter de gedane vaststellingen niet weerlegt noch ontkracht."

Verzoekende partij is niet akkoord dat zij niet de mogelijkheid heeft gehad dat haar verzoek om internationale bescherming in België ten gronde werd onderzocht. De Raad wijst erop dat de bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6 §3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling die al dergelijke bescherming heeft gekregen in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren, tenzij hij elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend, wat *in casu* niet het geval is gelet op het voorgaande.

Verzoekende partij beperkt zich voor het overige tot het verwijzen naar haar verzoekschrift en het gehoor, zonder echter daadwerkelijke en concrete opmerkingen te formuleren aangaande de in de beschikking van 27 juni 2019 opgenomen grond. Zij brengt geen valabele argumenten bij die de in voormelde beschikking opgenomen grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen ontkrachten of weerleggen.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Bijgevolg blijkt verzoekende partij geen elementen naar voren te brengen waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die haar reeds werd toegekend in Griekenland.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig september tweeduizend negentien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS